

HISTORIE PUBLIKACE SOUDNÍCH ROZHODNUTÍ VE SPOJENÝCH STÁTECH

Lukáš Králík¹

Téma zpřístupňování soudních rozhodnutí ve formě publikace upravených textů vydávaných ve zvláštních sbírkách je i v dnešní době poněkud okrajové. Přitom počátky a vývoj publikace upravených soudních rozhodnutí jsou nedílnou součástí dnešní právní vědy i praxe.²

Je důležité mít povědomost o základech principů zpřístupňování těchto pramenů práva, a to nejen v naší právní kultuře, ale i z hlediska srovnání s jinou právní kulturou, která má navíc jednu z nejstarších a nejsostifikovanějších tradic publikace judikatury.

Odborná literatura odhaduje, že před rokem 1880 v USA vycházelo roztříštěně a nesystémově přes 233 různých druhů sbírek judikatury zabývajících se federálním soudnictvím.³ Do roku 1839 bylo vydáno, více než 539 svazků různých sbírek judikatury a do roku 1886 dokonce více než 2000 svazků.

Specifickým fenoménem amerického publikačního systému judikatury jsou sbírky („*law reports*“), což jsou publikace, kde jsou uveřejňována upravená rozhodnutí soudů. V americké praxi se prosadil název pro tyto sbírky „*reporter*“, i když původně se vztahoval k osobě reportéra. Soudní reportér byl tím, který složil dohromady text judikátu z textů poskytnutých soudci nebo soudní kanceláří, editoval text, vytvořil právní větu a další přidávané informace.

Původně bývaly sbírky pojmenovány podle reportéra, až od poloviny 19. století se přešlo na přehlednější systém pod stejným ustáleným názvem.

Jednotlivé zpracované judikáty měly obecně za úkol zaznamenávat procesní kroky v kauze spolu se shrnutím skutkových okolností, přinášet i argumenty stran a nakonec také odůvodnění ze strany soudu.⁴

¹ Autor je právníkem ve státní správě. Tento článek vychází z textu kvalifikační práce KRÁLÍK, L. *Judikatura a její publikace*. Disertační práce. Praha: PF UK, 2011 a částečně bylo téma předneseno v rámci konference Naděje právní vědy 2017 konané na PRF ZČU v Plzni ve dnech 15.–16. června 2017.

Svazky jednotlivých sbírek byly pro účely této studie zpracovány v rámci bádání z fondů knihovny University of Miami, School of Law v letech 2009 až 2010.

² Více k vývoji publikace judikatury v českém prostředí viz KRÁLÍK, L. Publikace soudních rozhodnutí v českém právním prostředí do roku 1918. *Právněhistorické studie*, 43, Praha: Karolinum, 2013, s. 248–278 a KRÁLÍK, L. Publikace soudních rozhodnutí po vzniku československého státu. *Právněhistorické studie*, 46/2, Praha: Karolinum, 2017, s. 35–55.

³ PRICE, M. O. – BITNER, H. *Effective Legal Research, Practical Manual of Law Books and Their Use*. New York: Prentice Hall, 1953, s. 109.

⁴ JOWITT, E. – WALSH, C. *Dictionary of English Law*. 2nd edition. London: Sweet and Maxwell, 1977, s. 1551.

Počátky publikace

Z počátků publikace soudních rozhodnutí v USA je možno zmínit, že první sbírku judikatury nejvyššího federálního soudu počal vydávat Alexander J. Dallas, který do té doby byl advokátem ve Philadelphii, a spíše než vlastní praxi se věnoval novinářské práci, když vydával v letech 1787–88 noviny *Pennsylvania Herald* a *Columbian Magazine*. Po přesunu hlavního města z New Yorku do Philadelphie v roce 1790 se přesunul i nejvyšší soud a Dallas, jako místní právník, se stal prvním reportérem v historii amerických nejvyšších soudů.

Funkce federálního reportéra nebyla však oficiálně zřízená. Fakticky lze počátek této funkce datovat k 1. květnu 1790, kdy Dallas zaslal první vydaný svazek předsedovi Nejvyššího soudu státu Pennsylvania Thomasu McKeanovi. Vysvětloval mu ve svém dopise, proč se rozhodl publikovat tato soudní rozhodnutí a žádal ho o patronát či oficiální posvěcení. Sběrka měla za úkol zabývat se pouze rozhodnutími pensylvánských soudů a ne soudů federálních. Funkci reportéra později uznali i samotní soudci a tím si Dallas vyhradil jakýsi monopol na zpracování soudních rozhodnutí. Ve své předmluvě děkuje těmto soudcům, že mohl používat jejich písemné záznamy z jednání.

Svazky této sbírky byly označovány jménem reportéra a pořadovým číslem. Úvodní část prvního svazku této sbírky obsahuje rozhodnutí nejvyššího pensylvánského soudu před revolucí a první zpracované rozhodnutí je datované k roku 1754.⁵ V prvním svazku je zmíněn jistý pan Rowle, který poskytl texty rozhodnutí pensylvánských soudů z před-revoluční doby. První čtyři svazky vydal Dallas. V jeho další edici vyšly ještě další svazky, ale ty zahrnovaly jen případy od místních pensylvánských soudů.

Hesla a právní věty v této edici počaly být vytvářeny až od svazku 14 sbírky, která byla prvním svazkem nového reportéra jménem Wheaton. Dalším v pořadí byl reportér Cranch, který převzal tento post, když se soud v roce 1800 přestěhoval do nově založeného hlavního města Washingtonu.

Post reportéra byl stále pozicí neoficiální. Až v roce 1817 byla zavedena přímo ze zákona funkce nazvaná „Reporter of Decisions“, která začala být placena z veřejných peněz. Vydávání však zůstávalo soukromou aktivitou až do roku 1874, kdy federální vláda převzala vydávání. Přejmenovala sbírku a začala ji vydávat pod novým jménem *United States Reports*. V této době se ustálila forma a systém zásadních sbírek judikatury v USA, který pouze s minimálními obměnami, a to včetně názvů, přetrvává dodnes. Tento systém vydávání sbírek rozhodnutí je považován dodnes za oficiální systém sbírek rozhodnutí.

Jednotlivé sbírky judikatury

Rozhodnutí nejvyššího federálního soudu, která byla vydána písemně, byla vždy vydávána v oficiální sbírce *United States Reports* ve formě sešitů („*advance sheets*“) a dále také v neoficiálních sbírkách.

Dalším oficiálním zdrojem se stala edice listů, tzv. *Slip Decisions*, která byla vydávána v pondělí, v den zasedání nejvyššího soudu, tištěná ve formě listů obsahujícími pouze čistý text rozhodnutí s odůvodněním, ale bez přidaných hesel či anotací. Účelem tisku na listech

⁵ První federální judikát pocházející z rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu USA se nachází až na stránce 401 prvního svazku v sekci pojmenované „Supreme Court of the United States“ a je datovaný k únoru 1790.

byla rychlá publikace rozhodnutí. Od roku 1923 (svazek 257) přešlo vydávání ze soukromých nakladatelů na vládní tiskovou kancelář, *Government Printing Office*, jež sbírku vydává dodnes jako jedinou oficiální sbírku judikatury nejvyššího soudu. Až od roku 1835 byla stanoviska (odůvodnění) sepisována soudním úředníkem.

Neoficiální sbírka *United States Supreme Court Reporter – Lawyers's Edition* kopírovala texty z oficiální sbírky *US Reports*, ale obsahovala i případy, které nebyly otištěny v oficiální sbírce. V roce 1882 ji začala publikovat The Lawyers Co-operative Publishing Company z Rochesteru ve státě New York.

V praxi další rozšířenou sbírkou s rozsudky federálního nejvyššího soudu se stala sbírka *Supreme Court Reporter* vydávaná nakladatelstvím West od roku 1883. Texty judikátů byly identické s oficiální sbírkou a odkazovaly na jednotlivé stránky původní listinné sbírky systémem „*star paginating*“, jen právní věty byly rozdílné.

Dalším zásadním systémem publikace judikatury v zemi se stala edice tzv. *National Reporter System*, který vznikl v roce 1879 (původně pod jménem nejdříve pod názvem *North Reporter System*) pokrývající judikaturu soudů jednotlivých států. Původně obsahoval pouze jeden svazek, ale již od roku 1888 se počet ustálil na osmi svazcích rozdělených regionálně a pokrývajících celé teritorium federace.

V rámci tohoto systému vznikla další subedice *Federal Reporter*, která od roku 1880 pokrývala všechny federální soudy na nižších úrovních a později se od roku 1891 přidala rozhodnutí i odvolacích soudů. Edice judikatury byla vydávána nakladatelstvím West Publishing Company v Saint Paul, Minnesota. První původní svazek vydal John B. West, který v roce 1872 založil své nakladatelství. Prvním editorem sbírky byl Peyton Boyle. Vydávání této série je možno rozdělit na 3 etapy. První etapa od vzniku sbírky v roce 1880 do roku 1924, kdy byla ukončena první řada svazkem číslo 300. Druhá řada byla vydávána od roku 1924 do roku 1993, svazky byly od počátku nově číslovány, od čísla 1 do svazku 999. Třetí řada začala roku 1993 a trvá dodnes.

Další dílčí edicí zřízenou v rámci systému National Reporter se stala v roce 1932 edice *Federal Supplement*.⁶ Základní filozofií při jejím vydávání bylo spojit do jedné sbírky rozhodnutí soudů z více států, zařazovat nepublikovaná rozhodnutí a zařazovat všechna rozhodnutí pod jednotný systém kódů („*Key Number System*“). Sbírka byla velmi citována a její hesla se používala jako vzorová. Převzala od Federal Reporteru publikaci rozhodnutí federálních obvodních soudů.

Sbírka *Federal Cases* byla součástí National Reporter System. Byla jednorázově vydána nakladatelstvím West v roce 1894, aby doplnila mezeru od počátků vzniku soudní struktury USA v roce 1789 do roku 1880, kdy začal vycházet *Federal Reporter*. Toto období bylo kvůli totální absenci publikovaných soudních rozhodnutí označeno např. soudcem Hammondem jako „*temný kontinent americké jurisprudence*“.⁷ Vydání této sbírky si vlastně vynutili soudci a praktikující právníci. Ale vydavatel se zdráhal, neboť bylo velmi komplikované sehnat původní texty starých rozhodnutí. Nebyl si jistý, zda to bude ekonomicky rentabilní a náklady na pořízení či anotování judikátů se vrátí. Trvalo poté celých pět let, než se podařilo shromáždit všechna rozhodnutí k republicaci a náklady byly nakonec ještě větší.

⁶ BRANDT, H. J. (ed.). *How To find a Law*. 2nd edition. St. Paul: West Publishing, 1980, s. 18–19.

⁷ Federal Cases, úvod k prvnímu svazku, 1894.

Editoři byli nuceni vymyslet jednotný systém původně velmi různorodě sepsaných rozhodnutí a dát jim společnou formu. Značná část soudních rozhodnutí nebyla předtím vůbec publikována. Bylo nutno sehnat rozhodnutí ze všech různých pramenů, ať novinářských pamfletů, knihoven, archivů soudů a soukromých archivů. Zásadním zdrojem byl soukromý archiv soudce Bettse, z jižního obvodního soudu New Yorku, který měl poznámky o případech a doma shromažďoval veškeré novinářské zprávy, a tak vytvořil vlastní „výstižkové sbírky“ („*scrap books*“) soudních rozhodnutí.

Ostatní federální soudy se zvláštní jurisdikcí měly své oficiální sbírky vydávané federální vládou. Zároveň byla jejich rozhodnutí, až na výjimky u celních soudů a nedaňových rozhodnutí (federální soud *Federal Court of Claims*), publikována v neoficiálních sbírkách, jako byl *Federal Reporter* nebo *Federal Supplement*.

Sbírky rozhodnutí soudů na úrovni států historicky kopírují systém na federální úrovni, tudíž je můžeme také rozlišovat na oficiální a neoficiální. První sbírkou z rozhodnutí soudů jednotlivých států unie byla v roce 1789 sbírka judikátů nejvyššího soudu státu Connecticut od Ephraima Kirbyho. Kromě Aljašky má každý stát svůj vlastní soudní systém, s vlastními nejvyššími soudy. V některých státech jsou vydávány i sbírky z vybraných rozhodnutí soudů první instance (New York, Ohio a Pennsylvania).

Oficiální sbírky jsou vydávány většinou jen ve vázaných kompletních svazcích. Mnoho nepublikovaných rozhodnutí, která se nevešla ani do neoficiálních sbírek, bylo otiskováno v místních periodících. Většinou byla sbírka pojmenována neformálně „*Reports*“ (např. „*Montana Reports*“) a i když se oficiální názvy, způsoby vydávání, nakladatelé i reportéři mění během historie, tento neoficiální název je sjednocuje v jednu kontinuální řadu. Některé státy vydávaly také sbírku odvolacích soudů a většina států měla svou sbírku rozhodnutí nejvyššího státního zástupce.⁸

Anotované sbírky

Speciální formou sbírek judikatury jsou v americkém systému tzv. *Annotated Reports* jako forma vybraných sbírek s přesahem jednotlivých oborů práva i místních soudů. Takové výběrové sbírky mají ambici přinášet „nové právo“. Až 90 % ze všech judikátů ročně vydávaných v USA jsou případy aplikující právní řád jednotlivých států.⁹ Několik málo takových sbírek judikatury bývá považováno za důležitý zdroj výkladu práva a z toho první tři (*American Law Reports*, *American Decisions* a *American State Reports*) byla odbornou literaturou pojmenovávána jako tzv. *Trinity Series*, tedy jakási svatá trojice sbírek s anotacemi.

První z tří zásadních původních sbírek, *The American Reports*, byla poprvé vydána v roce 1871 společně nakladatelstvím Bancroft-Whitney a The Lawyers Co-Operative pod editorem Isaacem Grant Thompsonem. Byla v ní zařazena rozhodnutí soudů poslední instance různých vybraných unijních států s obecným přesahem, nikoliv federálních soudů, a to od roku 1870 dále v celkově 100 svazcích. Jednalo se jen o judikaturu ze soudů jednotlivých států unie. Sbírka čerpala své judikáty ze státních sbírek jednotlivých států, tudíž došlo k určité duplikaci. Protože ale sbírka měla za cíl na federální úrovni shromáždit judikaturu jednotlivých unijních států, nešlo zde o „kanibalizaci“ jednotlivých sbírek.

⁸ Např. Biennial Report of Attorney General of the State of Illinois, *Illinois State Journal*, Springfield, 1904.

⁹ PRICE – BITNER (1953), s. 122.

Zároveň také neexistovala sbírka pokrývající rozhodovací činnost soudů, která by plnila funkci komplexnější a zpřístupnila by i starší rozhodnutí. Tento motiv vedl myšlenku založit další edici *The American Decisions*. Tato nová sbírka měla za úkol zpracovat veškerou judikaturu chronologicky předcházející roku 1870.¹⁰ Účelem této edice bylo komplexně zmapovat veškerá relevantní rozhodnutí od nejstarších zachovaných záznamů. Nešvarem především byla tzv. *vícepublikace* ve sbírkách („*multiplication of reports*“), kdy nové a nové sbírky publikovaly opětovně stejné, již několikrát v jiných sbírkách vydané judikáty. Jen zakoupit všechny dosud vydané sbírky by přišlo v tehdejších cenách na 15 000 dolarů, což v té době bylo extrémně nákladné.

Přirozeným vyústěním velkého tlaku a poptávky právnické veřejnosti bylo představit novou komplexní edici starých judikátů souhrnně v jedné sbírce. Editoři si dali za úkol probrat se obrovskou a anonymní masou rozhodnutí a vybrat především takové judikáty, které mají všeobecnou aplikovatelnost, jsou přesně napsané s krátkým výstižným popisem skutkových okolností. Inspirací této sbírky byla starší předchůdkyně od stejného nakladatelství, sbírka *The American Reports*.

Editoři upozornili, že i judikatura nižších soudů má historicky dost zásadních judikátů, které jsou všeobecně uznávány a citovány na soudech i v učebnicích, a tudíž se nebudou bránit ani zařazování rozhodnutí od soudů této úrovně. Neměla být ale publikována rozhodnutí, které jsou založena na předpisech místních a nemající obecný přesah, stejně tak překonaná rozhodnutí, neboť proběhla zásadní změna procesních pravidel v tomto období (konce 19. století). U nejstarších případů byla důvodem k publikaci především hodnota z historického hlediska, aby bylo možno studovat vývoj americké judikatury a jurisprudence.

Poslední z původní „svaté trojice“ anotovaných sbírek judikatury, *American State Reports*, byla poprvé publikována v roce 1888, také na základě zákonného zmocnění Kongresu, jako doplněk předchozích dvou sbírek. Rozhodnutí byla přebírána ze sbírek vydávanými na úrovni jednotlivých států. Citovala tyto sbírky a zachovávala i pořadí. Počet svazků byl stanoven na maximálně šest svazků ročně. Zároveň bylo zdůrazněno, že v nové sbírce by mělo být otisknuto mnohem větší procento rozhodnutí, neboť jejím účelem je mapovat současná rozhodnutí a nedělala si ambici na publikaci jen prověřených, všeobecně uznávaných a citovaných rozhodnutí.

Hlavní účelem sbírky byla co největší komplexnost, a to i za cenu, že bude obsaženo rozhodnutí jen lokálního významu. Pokud se rozhodnutí zabývalo výkladem právního předpisu, což je u amerických rozhodnutí z této doby spíše vzácností, tak příslušný text

¹⁰ Byla zde sebrána rozhodnutí ze starších sbírek reportérů v 18. století, z nichž nejstarší je „Harris and McHenry’s Maryland Report“ z let 1700–9 (4 svazky) mezi dalšími je slavná Dallasova sbírka pennsylvánských judikátů (3 svazky) z let 1754–1800, která byla předchůdcem oficiální US Reports. Nejmladší sbírkou, ze které bylo čerpáno, byla „Bay’s South Carolina“ (2 svazková), která sahala do roku 1804. Ostatními sbírkami jsou „Quincy’s Massachusetts Reports“ (1 svazek) z let 1764–71, „Kirby’s Connecticut Reports“ 1785–88 (1 svazek), „Root’s Connecticut Reports“ 1789–98 (2 svazky), „Johnson’s New York Cases“ 1799–1801 (2 svazky), „Coxe’s New Jersey Reports“ 1790–95 (1 svazek), „Yeates Pennsylvania Reports“ 1791–1800 (2 svazky), „Addison’s Pennsylvania Reports“ 1791–99 (1 svazek), „Jefferson’s Virginia Reports“ 1730–72 (1 svazek), „Washington’s Virginia Reports“ 1790–96 (2 svazky), „Call’s Virginia Reports“ 1797–1800 (2 svazky), „Martin’s North Carolina Reports“ 1797–1800 (1 svazek), „Haywood North Carolina Reports“ 1789–98 (1 svazek), „Taylor’s North Carolina Reports“ 1799–1800 (1 svazek), „Desaussure South Carolina Eq. Rep.“ 1793–1800 (1 svazek), „N. Chipman’s Vermont Reports“ 1789–91 (1 svazek), „D. Chipman’s Vermont Reports“ 1789–1800 (1 svazek). Výše vyjmenované sbírky judikátů můžeme považovat za jedny z nejstarších na severoamerickém kontinentě.

předpisu, či alespoň jeho část, byla k rozhodnutí připojena. Tím se myslelo na čtenáře, kteří neměli přístup k originálním textům právních předpisů.

Sbírka *American Law Reports Annotated* byla vydávána od roku 1919 společnými silami nakladatelství Bancroft-Whitney ze San Franciska, The Lawyers Co-Operative Publishing a Edward Thompson z Northportu ve státě New York. Celkově judikaturu zpracovávalo a vytvářelo přes 20 editorů s průměrnou praxí v této oblasti 15 let. Velkou zárukou erudice a kvalitního zpracování judikatury byl především editor McKinney, který měl v té době již přes třicet let zkušeností jako šéfreditor edice *Ruling Cases of Law*. Další editoři měli také několik desítek let zkušeností z editorských postů ze sbírky *Lawyers Reports Annotated*. Asi nejzkušenějším řadovým editorem, který vytvářel právní věty a hesla, byl Joseph H. Hill, editor sbírek *United States Supreme Court Digests* a *Dakota Digests*.

Jelikož vyvstala potřeba na tak zásadní projekt sestavit větší a zkušený tým, spojila se tři právníká nakladatelství. Tato sbírka se pokusila o další pokročilejší stupeň judikatury, kdy ke každému judikátu byla ještě připojena anotace, teoretický právní rozbor, jakýsi komentář. Tato anotace měla strukturu samostatného právního rozboru. Struktura anotace se také stávala čím dál více složitější a měla formu teoretického rozboru s vědeckým přesahem.

V roce 1969 se stejní vydavatelé rozhodli z důvodu obrovského nárůstu materie soudních rozhodnutí federálních soudů (kdy jen v šedesátých letech se objem těchto rozhodnutí zdvojnásobil), začít vydávat další řadu nazvanou *American Law Reports Federal*. Důvodem, podle názoru editorů, byl nárůst vlivu federálního práva do všech oblastí života a na úrovni států. Sbírka měla speciální kompilační edici „*Blue Book*“, která je označována jako tzv. *citační rejstřík* („*citator*“).

Z ostatních anotovaných sbírek lze krátce zmínit *Lawyers' Reports Annotated* (první řada 1888–1905 se 70 svazky, druhá řada 1905–14 s 24 svazky a třetí řada 1914–18), *American and English Annotated Cases* (21 svazků 1906–11) a *American Annotated Cases* (32 svazků 1912–18).

Digesta a další sbírky judikatury

Jako *digesta* („*digest*“) v americkém právním prostředí jsou označovány speciální sbírky, které shrnují vybrané právní věty. Jsou rozdělena ve svazcích podle témat do tzv. *článků* („*digest paragraphs*“) a ke každému tématu jsou přiřazeny právní věty a k nim seznam citací konkrétních judikátů. Digesta by měla být používána jen jako návod, průvodce již vydanými právními pravidly obsaženými v právních větách dříve vydaných judikátů.¹¹

Jednou z nejvýznamnějších edic digest byl např. *American Digest System*, vydávaný v rámci systému *National Reporter*. První řada z této edice byla nazvaná *Century Edition* a zahrnovala právní věty judikátů vydaných mezi lety 1658 až 1896. Další navazující řady v edici pokrývaly vždy jednotlivá desetiletí, a proto byly nazvány *Decennials*.¹² Každé

¹¹ Více k jednotlivým formám publikace v americkém prostředí viz KRÁLÍK, L. *Publikace judikatury v USA* (připraveno do tisku) nebo v českém prostředí KRÁLÍK, L. *Tvorba a publikace judikatury* (připraveno do tisku).

¹² Edice *American Digest*, v nulté řadě nazvaná *Century Edition*, publikovala právní věty z rozhodnutí z období 1658 až 1896 (50 svazků, první řada *First Decennial* 1897–1906 (25 svazků), druhá řada 1907–1916 (svazků), třetí řada 1916–27 (28 svazků), čtvrtá řada 1926–36 (34 svazků), pátá řada 1936–46 (52 svazků), šestá řada

hlavní předmětové téma v digestech mělo heslo („*scope note*“), na které navazovala detailnější analýza podrobněji rozebírající jednotlivá podtémata.

Jako další sbírku digest můžeme vyzdvihnout např. řadu *Federal Digest* vydanou v roce 1940 a 1941 obsahující 72 svazků s vybranými právními větami z judikátů vydaných před rokem 1939 ze všech federálních soudů. V roce 1960 vyšlo nových 58 svazků pod názvem *Modern Federal Practice Digest*, posléze v roce 1976 dalších nových 92 svazků pod názvem *West's Federal Practice Digest*.

Další sbírky rozhodnutí

Jednou z dalších hojně užívaných sbírek byla *The Law and Equity Reporters* s podtitulem „*Cases in Brief*“, jejíž první svazek vyšel v červenci 1876. Sbíрку vydávalo nakladatelství Crichton and comp., New York a celkově vyšlo 20 svazků, poslední v roce 1883. Od svazku číslo 5 se změnilo jméno na *The Reporter* a nakladatelem se stal Houghton, Mifflin and Comp. z Cambridge, Massachusetts. Editor Howard Ellis sestavil tým reportérů po celé zemi, kteří sledovali práci jednotlivých soudů. Ve sbírce byla obsažena poslední dostupná rozhodnutí od Nejvyššího soudu USA, obvodních soudů, soudů poslední instance v jednotlivých státech unie a také výběr z anglických či irských soudů a odvolacích soudů indických. V předmluvě se editoři omlouvají za kvalitu prvního svazku, kdy zdůrazňují, že vydávání kvalitní sbírky judikatury je náročné a oni mají ambici v budoucnu publikovat ne jen pouhé výtahy z rozhodnutí, ale komplexní judikáty.

Klasická sbírka *West Coast Reporter* od nakladatelství A. L. Bancroft and comp. ze San Francisca s editory J. N. Pomeroyem a C. P. Pomeroyem vyšla poprvé 1884 a byla dodávaná v týdenních edicích, kdy bylo celkově do roku 1886 vydáno 9 svazků. V jejím úvodu se výslovně uvádělo, že primárním účelem bylo šíření zájmů právnické obce („*bench and bar*“) na pacifickém pobřeží. Editoři také doufali, že sbírka bude použitelná i v jiných státech unie. Zdůrazňovali nutnost co nejrychlejšího dodání judikátů právnické veřejnosti a otevřeně se přiznávali k inspiraci anglickou tradicí, kde se každý týden případy oznamovaly ve víkendových zprávách („*Weekly Notes*“). Hlavní důraz byl kladen na dodání adekvátních a přesných právních vět. Skutkové okolnosti případu se otiskovaly jen tehdy, když to bylo nutné pro pochopení případu. Federální soudy v těchto relativně mladých státech musely řešit mnohem různorodější a bohatší škálu případů, než ve státech na východním pobřeží, kde už byly společnost a právo relativně usdlé a krystalizované. Státy na západním pobřeží spadaly pod federální obvodní soud číslo 9, který měl zvláštní jurisdikci a byl příslušný i pro spory z mezinárodních smluv s Čínou a Japonskem.

Další velkou skupinu tvořily v americké právní kultuře sbírky rozhodnutí jednotlivých nižších soudů na federální úrovni, kdy je můžeme zařazovat podle jejich obvodů.

První federální obvod („*First Circuit*“) měl svou první historickou sbírku (resp. jednorázově vydaný sborník) *Woodbury's Reports* s podtitulem *Reports of Cases Argued and Determined in the Circuit Court of the United States for the Second Circuit*, pojmenovanou podle reportéra Charlese L. Woodburyho a vydanou roku 1852. Následníkem se stal

1946–56 (36 svazků), sedmá řada 1956–66 (34 svazků), osmá řada 1966–76 (50 svazků), devátá řada, část 1. 1976–81 (38 svazků), část 2. 1981–86 (48 svazků), desátá řada, část 1. 1986–91 (44 svazků), část 2. 1991–96 (64 svazků), jedenáctá řada, část 1. 1996–2001 (64 svazků), část 2. 2001–04 (62 svazků), část 3. 2004–07 (62 svazků).

sborník *Curtis's Reports* pod vedením editora B. B. Curtise, který byl vydán v Bostonu u Little, Brown and Comp. v roce 1853 ve dvou svazcích. Obsahoval judikáty z let 1851 až 1856 a zaměřil se jen na výběr těch názorů, které měly všeobecný přesah do ostatních států. Na žádost advokátních komor z prvního obvodu bylo přiloženo ještě několik rozhodnutí lokálního významu.

Pro druhý federální obvod vyšla nejdříve v roce 1827 sbírka *Paine's Reports*, vedená Elijahem Painem, kterou vydal newyorský H. Donaldson, s druhým svazkem vydaným v roce 1856 Thomasem W. Watermanem.

Novější sbírka ze stejného obvodu – *Blatchford's Reports*, vedená editorem a reportérem Samuelem Blatchfordem, vyšla v roce 1852 u Derbyho a Millera v Auburn, ve státě New York a pokrývala období let 1845 až 1887. Oficiálně byla vydávána na základě zákonného zmocnění Kongresu. Důvodem vydání byla snaha zaznamenat přepisy soudních protokolů z kanceláře soudce Nelsona, který v roce 1845 povýšil od tohoto soudu k nejvyššímu federálnímu soudu. Měl eminentní zájem, stejně jako jeho předchozí kolegové soudci, aby byly zachovány a opublikovány jeho případy z dochovaných manuskriptů.

Pro třetí obvod poprvé vyšla edice *Washington's Reports* v roce 1819 pod vedením editora Richarda Peterse, který zpracoval rozhodnutí poskytnutá soudcem Bushrodem Washingtonem z nejvyššího soudu od roku 1815. Podruhé edice vyšla mezi lety 1826–29, zpracovávající rozhodnutí z let 1803 až 1827. Vydával ji nakladatel Johnson z Philadelphie.

Další sbírkou ze stejného obvodu byla sbírka editora Henry Baldwin *Baldwin's Reports* z roku 1837 vydaná u nakladatele Jamese Kaye juniora ve Philadelphii. Reportér byl zároveň soudcem tohoto soudu. Věnoval ji svému předchůdci, předsedovi soudu třetího federálního obvodu Josephu Hopkinsonovi, který přes třicet let vedl tento významný soud a přičinil se o ustálení judikatury.

Wallace's Reports byla další ze sbírek z třetího federálního obvodu se sídlem ve Philadelphii, sebraná roku 1849, vytvořená reportérem Johnem Williamem Wallacem a vydaná u nakladatele Walkera z Philadelphie. V předmluvě autor vysvětloval, že navazuje výslovně na práci reportéra soudce Baldwin, jako předsedy soudu, po jehož smrti byl zmíněný soud uvržen do personálních zmatků a trvalo několik let, než se ustálilo jeho personální obsazení i styl rozhodování. Aby nedošlo k mýlce, označuje sám sebe jako Wallace juniora, neboť jeho otec na přelomu 18. a 19. století také opublikoval sbírku rozhodnutí, která je citována jako Wallacova. Poslední třetí svazek této nové sbírky vyšel v roce 1871.

Čtvrtý obvod měl svou sbírku *Hughes's Reports* uvedenou v roce 1877, která výslovně pokrývala období, kdy se stal předsedou nejvyššího federálního soudu Waite. Zaměřovala se na rozhodnutí okresních soudů daného obvodu, která se týkala insolvence a námořního práva. Editorem a reportérem byl soudce Robert W. Hughes a nakladateli byli Morrissonovi z Washingtonu D. C. V posledním svazku se editor snažil zaměřit na námořní právo, které podle jeho slov bylo vykládáno nehomogenně. Zároveň přivítal vznik sbírky *Federal Reporter*, která se snažila také mapovat tuto oblast federálního práva. V zájmu vyhnutí se konfliktu ohledně právních vět označoval hvězdičkou ty věty, které vytvořil sám a zbylé byly dodávány jinými soudci.

Taney's Circuit Court Decisions byla sbírka judikátů („*Reports of Cases at Law and Equity and in the Admiralty Determined in the Circuit Court of the United States for the district of Maryland*“), obsahující případy z období předsedy nejvyššího federálního soudu

Rogera Brooke Taneyho, a to z let 1836 až 1861. Edice byla zpracována Jamesem Mason Campbellem z baltimorské advokátní komory a editována Frankem M. Ettingem, kteří ji vydali u Kay and Brother ve Philadelphii. Rozhodnutí tohoto předsedy nejvyššího soudu byla respektována i poraženými jižanskými státy, a tak jeho judikáty byly citovány a publikovány i na jihu.

V rámci šestého federálního obvodu byly publikovány edice *Flippin's Circuit Court Reports* zpracované reportérem Williamem Searcy Flippinem a vydané u Callahan and comp. v Chicagu roku 1881. V prvním svazku shrnovala sbírka judikaturu z let 1859–77 a ve druhém z let 1877–81. Zahrnovala rozhodnutí několika soudců, ale především rozhodnutí soudce Browna a jeho speciální sbírku („*Brown's Admiralty reports*“). Soudci Swayne, Baxter a Hammond vydali písemné svolení a souhlas k vydávání této sbírky, i když k tomu neměli úřední zmocnění. Oficiálního reportéra jmenoval soud, ale podle staré tradice anglického soudnictví takto alespoň zaštili vydávání sbírky.

Pro sedmý obvod bylo určeno vydání *MacLean's Reports* v roce 1840 od vydavatele a tiskaře E. Morgana, vybrané soudcem a editorem Johnem McLeanem. Sbírka byla vydána výslovně na žádost advokátních komor z různých částí sedmého obvodu. Mnoho zde publikovaných případů bylo přezkoumáno nejvyšším federálním soudem, a proto také jsou některé z nich shodné s těmi ve sbírkách nejvyššího soudu, poněvadž obě sbírky sepisoval soudce MacLean. Celkově bylo do roku 1856 vydáno 6 svazků sbírky, kdy poslední svazek vydal už jiný nakladatel, a to H. W. Derby ze Cincinnati v Ohio.

Záměrem editora a reportéra Josiaha Bissela z Chicagské advokátní komory bylo v jeho *Bissel's Reports* navázat na slavnou MacLeanovu sbírku a vytvořit dohromady s ní ucelenou edici, která by pokrývala co největší časové rozmezí při pokrývání všech rozhodnutí a názorů vydaných obvodním soudem i okresními soudy. První svazek z jedenácti byl uveřejněn v roce 1873, kdy pokrýval období od roku 1851 do roku 1867, a poslední svazek byl otištěn v roce 1883.

Na úrovni nižších soudů (okresních) můžeme vyzdvihnout pouze několik nejvýznamnějších sbírek, jako byla např. *Peters Admiralty Report*, kdy případy sebrané Richardem Petersem zahrnovaly kromě specializace na námořní právo také některá rozhodnutí soudce Hopkinsona, a dále vybrané případy od jiných soudů z let 1803–18. Tato edice byla poprvé vydána 1807 u vydavatelství William P. Farrand z Philadelphie.

Jednorázový sborník judikátů *Van Nees Prize Cases Reports* z roku 1814 od soudce Van Neese obsahoval pouze judikáty, které byly původně otištěny v časopise *The National Advocate*. Kvůli obrovskému zájmu se je autor rozhodl vydat knižně u Gould, Banks and Gould v New Yorku. Tento svazek je jednou z nejstarších sbírek obsahující rozhodnutí okresních soudů.

Důvodem vydání sbírky *Blatchford's and Howland's Reports* sebrané Samuelem Blatchfordem a Francisem Howlandem, kdy texty dodal z kanceláře soudu soudce Samuel Betts, byla skutečnost, že pro jižní soudní okrsek New Yorku do té doby nevyšla zatím žádná sbírka a rozhodnutí byla jen otiskována v právnických periodikách. Tato sbírka se pak zabývala především námořním právem, které se u tohoto newyorského soudu velmi hojně aplikovalo. Obsahovala 53 případů z let 1827–37 a byla vydána u Jacoba R. Halsteda v roce 1855.

Závěr

Výše uvedené poznatky o počátcích a vývoji sbírek rozhodnutí v USA byly prezentovány především na základě konkrétního bádání přímo v originálech tiskopisů daných sbírek ve fondech univerzitních knihoven ve Spojených státech.

Z hlediska komparativního můžeme nalézt společné základní přístupy k zveřejňování soudních rozhodnutí v americké a české právní kultuře, kdy je možno dohledat počátky publikace upravených soudních rozhodnutí v obou kulturách již v počátcích formování státní struktury.

Na druhou stranu, přístup k publikaci k publikaci judikatury ve Spojených státech se vyznačuje zásadně odlišnými specifikami, které vyplývají ze samotného kultury *common law* systému, stejně jako z konkrétního vývoje v této zemi. Z toho důvodu je praxe publikace soudních rozhodnutí propracovanější a bohatší v USA, než v českém prostředí, ale zároveň jsou jisté principy ovlivněny silným postavením soukromého nakladatelského prostředí. Svou roli hraje bezesporu i složitý systém federálních, specializovaných a místních soudů.

Pokud shrneme dosažené poznatky ve spojení s údaji z odborné literatury, můžeme potvrdit původní tezi, že systém publikace upravených soudních rozhodnutí v právní kultuře Spojených států je vedle anglického systému jedním z nejstarších a zároveň je pravděpodobně první moderní formou publikace judikatury, která určila styl zveřejňování platný dodnes.

Místní systém samostatných dlouhodobých edic, kdy daná řada sbírky je vydávána kontinuálně ve stejném systému zpracování a označení, je již od 80. let 18. století názorným příkladem moderně zpracované judikatury.

Obdobně jako v našem právním prostředí byly některé sbírky vydávány pod oficiální záštitou, ale soukromými nakladateli, v naší jurisprudenci bychom je řadili k tzv. *polo-oficiálním sbírkám*. Jiné sbírky se později staly i v americkém prostředí oficiální, když je vydával úřední exekutivní orgán, což nemělo obdobu ani v české tradici, kromě socialistické epizody, kdy určitou dobu vydávalo sbírku rozhodnutí ministerstvo spravedlnosti.

Ostatní sbírky v americké právní kultuře byly pouze neoficiální, vydávané soukromými subjekty z jejich iniciativy, ale několik málo z nich si vytvořilo na federální úrovni takovou tradici, že byly brány na stejné úrovni jako sbírky oficiální.

Edice či sbírky judikátů se také dělily podle svého zaměření na sbírky vydávající rozhodnutí nejvyššího federálního soudu a sbírky vydávající rozhodnutí nejvyšších soudů jednotlivých států unie. Vedle toho byla sebrána i do zvláštních sbírek i rozhodnutí specializovaných soudů.

Komentována a vydávána byla většinou pouze rozhodnutí na úrovni nejvyšších soudů, ale v některých edicích se nacházejí i rozhodnutí nižších soudů.

Zároveň je třeba zdůraznit, že americké sbírky také již velmi brzy zavedly tradici tvorby anotací či právních vět u soudních rozhodnutí, spolu s dalšími přidanými indexačními informacemi, která funguje i v dalších státech dnešní moderní západní společnosti.

History of case law publication in the USA

Lukáš Králík

Summary

From a comparative point of view, we can find similar basic approaches to the publication of judicial decisions in the American and the Czech legal culture. Adversally, access to the publication of the case law in the United States is characterized by fundamentally different elements and conditions typical for the common law system. The principles of edited court decisions with new added relevant legal informations have arisen also from the strong position of private publishing companies. Rather complicated system of federal, specialized and state courts have formed this tradition concurrently.

The system of state or private case law reports in the USA has been established in late 18th century with one regular collection published under official auspices, but the system designed by private publishers had been prevailing. Thus, we can confirm the original thesis that this system is one of the oldest and, at the same time, probably the first modern form of judicial publication.

The editions of case law reports of the Supreme Federal Court predominantly formed the substantial mass of American judicature. Reporters of the supreme state courts of the Union and specialized federal courts comprise the other part of case law publication system in the USA.